

Х.И.А. от с. Г.Р.,Община Г.М., обл. С., с ЕГН *****, е обжалвал Наказателно постановление № 19/10.03.2022г. на Началник на РУ Елин Пелин към ОДМВР-София, респ. наложеното със същото административно наказание „ глоба в размер на 500 /петстотин/ лева “ на основание чл.212, ал.1 от ЗОБВВПИ за нарушение на чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Жалбоподателят, чрез упълномощения по делото адвокат оспорва издаденото НП.Твърди, че с НП му е наложена глоба за нарушение на чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ, каквото не е споменато в съставения му АУАН.

Административнонаказващият орган не изпраща представител и не е депозирал становище по жалбата.

РП- Елин Пелин, редовно призована, не е изпратила представител и не взема становище по жалбата.

От показанията на св.П.е видно, че като директор на ДЛС "А." си спомня средата на месец февруари 2021г., когато били поставени фотокапани в района на ловното стопанство. С тях извършвали преброяване на дивеча района на стопанството. Капаните престояли около месец. След свалянето им било извършено преглеждане на записите и от последните се установило, че е заснето лицето Х.А. Заснемането било на дата 13.03.2021г. и от снимката се виждало, че това лице със сглобена пушка ходи в района на ДГС“А.“. Дори и да не било заредено оръжието, по закон това означавало „лов“. След този видеоклип на камерата сигнализирал МВР, които предприели действия и съставили АУАН на Х.А. Жалбоподателят обяснил, че си е търсел конете. Тях, заедно с овце и крави А. отглеждал в заграден от него район в пределите на ДГС, който район се намирал на около 500 метра от мястото, където е бил заснет жалбоподателя. В полицията и след проверка обяснили на свидетеля, че лицето имало разрешително за оръжие.

В показанията си св.Х. твърди, че е имало подадена жалба до ОДМВР София, по която в последствие образувана преписка прехвърлена в РУ Елин Пелин. Той съставил процесни АУАН въз основа на предпоставената му преписка. Не си спомня дали жалбоподателя е правил възражения по съставения му АУАН. Няма спомен и за конкретното нарушение, за което е съставил акта.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, като същата е подадена е от надлежна страна и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН.

По основателността на жалбата:

Съдът намира жалбата за основателна по следните съображения:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне и връчване на жалбоподателя на АУАН бл.№ 134626/23.02.2022г. за извършено на 13.03.2021г. в района на ДСГ“А. с. Г.Р. олб. С. нарушение на чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ.

Приетата по делото административнонаказателна преписка, както и показанията на разпитаните по делото свидетели налагат извод за извършено нарушение по ЗОБВВПИ. Но констатираното в хода на настоящото производство несъответствие между посочената за нарушена норма с процесния АУАН, а именно чл.96, ал.4 ЗОБВВПИ и отразената в

обжалваното НП, в частност чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ съдът намира, че ограничава правото на защита на привлеченото към АНО лице. Това е така, тъй като при това несъответствие не е възможно жалбоподателят да разбере, кое именно нарушение е извършил, за да организира в пълен обем защитата си в хода на започналото спрямо него административнонаказателно преследване. Пак в тази връзка следва да се отбележи, че нарушенията по чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ имат за санкционни последици визираните в чл.190, ал.1 от ЗОБВВПИ /“Лице, получило разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за спортни или ловни цели, което пренася огнестрелното оръжие, боеприпасите за него, барута и капсулите по чл. 6, ал. 5 в нарушение на изискванията на чл. 96, ал. 4, се наказва с глоба в размер 500 лв.“/, докато за нарушение по чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ санкциите се основават на разпоредбите на чл.212 от ЗОБВВПИ /“За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните лица се наказват с глоба от 500 до 2000 лв. и/или с имуществена санкция от 3000 до 10 000 лв.“/.

При така изложените съображения настоящият състав намира, че е допуснато съществено нарушение при съставянето на АУАН и издаването на НП, което не може да бъде отстранено в настоящото производство, поради което само на това основание обжалваното НП подлежи на отмяна.

При този изход на спора по делото, следва ОДМВР София да бъде осъдено да заплати на жалбоподателя направените разноски по делото в размер на 300.00 лева - адвокатско възнаграждение, заплатено по Договор за правна защита и съдействие от 15.09.2022г..